

קולנוע

את דעותיהם. אחד מהם, גידעון בכמן, ישראלי לשעבר שפרש מומן מן הארץ ומרבה לכתוב בעיתוני מיקצוע בכל העור, לם, קובע בפסקנות כל מיני דעות מוזר רות על סרטים. קשר הדבש, סיפור על אפשרות של הקמת צבא פרטי של חתנים חרדיים בארץ, הוא בעיניו "מדע בדיוני", ואילו קובי ומאלי, סרט עלילתי עם שחקי נים חובבים, שהוצג בטלוויזיה, מוצג כי סרט תעודי.

במרכז החוברת, המתיימרת, כמובן, לעסוק גם בטלוויזיה, אוסף של חוות-דעת על מנחם בגין ככוכב המסך הקטן, אוסף שמביא אולי כל מיני דעות ושונות על ראשיהממשלה, אבל רחוק מהצגת ניתוח רציני על השפעתו בכלי-התיקשורת.

דייטת גרדוזה. אל הביקורות אין טעם להתייחס, מאחר וכל אחד רשאי להתגדר בהשקפותיו. זאת, כל עוד מדובר בחוות-דעת, אבל כאשר אבי נשר שופך שמות בנחלים אדירים, העושה דייסה אחת גדר לה מבימאים מכל הסוגים, ומזכיר לקורא הישראלי סרטים שהוא לא ראה כלל, כל זאת כדי להפגין את ידיעותיו הרבות ור לאו דווקא כדי להבהיר את הנושא שבו הוא מטפל, זה קצת מגדיש את הסאה. הוא מסוגל להזכיר בכפיפה אחת יוצרים

כתביעת

הנחתום מעיד על עיסתו

למכון הישראלי לקולנוע יש ביטאון, יצור מוזר שמופיע מדי פעם, כשמתחשק לו, והמשנה צורתו משת לעת. החדש הופיע הביטאון במתכונת חדשה. במקום שייקרא קולנוע 78 הוא נקרא רק קולנוע, ובין היומרות החדשות שלו, הכולנה להר פיע מדי חוזש בהחדשו. עד כאן, זה ניראה דווקא כשיפור מבטיח.

אבל כשפותחים את החוברת הזאת (בת 36 עמודים), מתחילים הדברים לקבל צור רה אחרת, ראשית: צוות העריכה. אין לדעת מי היה הגאון שהחליט על הרכב זה, אבל עובדה היא שהעורכים הם אר-בעה במאים (יהודה נאמן, אבי נשר, ציפי טרופה ויעוד לבנון). ואלה, כמשקפים "אובייקטיביים", צריכים לדווח על הגע-שה בקולנוע הישראלי.

סרט איטלקי? האובייקטיביות זוע-קת כבר מן השורה הראשונה. מאחר ולי-ארבעה יש שאיפות אמנותיות, הם מתחיי-לים בחיסול חשבונות עם מי שניראה להם סמל המיסחור: מנחם גולן. במדור שנקר

nature's
own
cosmetics

זו ההזדמנות שלך להכיר את הקוסמטיקה הטבעונית של

ParPar

מבצע היכרות מיוחד לחגים

רק 50 ל"י למערכת מושלמת* של תכשירי קוסמטיקה טבעונית. בסי את תכשירי ה"פרפר" ותביני את סוד יופיין של כוכבות הקולנוע, הטלוויזיה ובשות הצמרת.

להשיג בכל הפרפומריות, בתי טבע, בתי מרקחת, כלבו שלום ושק"ם.

* המוצרים שבתוך המערכת מספיקים לשבועיים של טיפול מושלם.

rva

Stockholm Tel Aviv

מרכז הדרכה: ה' אייר 16 ת"א. טל. 255295/6

הוארד ובלונדק ב"בפידתה שי כוכבת קולנוע" פנם אטרקציה — תמיד אטרקציה

בעלי סיגנונות שונים, הישגים מגוונים, ורקע בלתי-אחד לגמרי, כמו פראנקו-הימר ואוסוולד, בלייק אדווארדס וסטאגלי קר-מר, ולטעון שהם מהווים גל קולנועי משור תף, כאשר המכנה המשותף היחיד ביניהם הוא גילם. כל זה במסגרת ניתוח של שיגעון המוטיקה, שצריך להוכיח כי טראי וולטה הוא גיימס דין של שנות השבעים המאוחרות. בין היתר מבטל נשר את מבק-רי הקולנוע הקנונוצינוליים, וטוען שרק מבקרים בעלי "אוריינטציה חברתית חזר-קה", כמו רוברט וראשאו, עשויים לעמוד על טיב התופעה. הבעיית היחידה: ואר-שאו לא יוכל לעשות זאת בימים אלה, מאחר ונפטר כבר לפני למעלה מעשרים שנה.

יהלך זר. היומן של נדב לוימן על הפקת סרטו התעודי על נרקומנים, הוא דוגמה מאלפת למהמורות בעבודתו של בימאי ישראלי בשטח, אבל סקירתו של יהודה נאמן על סרט של יונס מקאס עשויה לגרום הקנונוצינוליים, וטוען שאינם מפוללים די הצורך. לדוגמה המישי-פט המסיים: בסרט שעיקרו מישחק תעי-תועים, מציג מקאס את זרימת הזמן כאר-טיפקט של הגרומ בעיות האנושי המאציל אותו על עולם דומם ואדיש, שבו יש רק חלל וחד-זמניות. בעולם ללא אדם מאבד הזמן את סגולת ההתפשטות שלו ומקאס הציב למענו את מצלמתו בנקודה הארכימדית של ה"זמן". תירגום, בבקשה.

אשר לסקירה המתפעלת של רחל נאמן על יום חופש, סרט בן שעה של ציפי טר-פה (איתה חברת מערכת שהוזכרה כבר קודם), יתכן מאד שהיא נכתבה בתוס-לב, אבל קשה להתעלם מן הטעם המסוקק

רא "תדליף", הם כותבים על שערוריית קשר האורניום, המנצל בינתיים זכויות של סרט ישראלי, למרות שלא הוכר עדיין בתור שכזה. בין היתר, בהתלהבות הגדר לה שאחזה בכותבים, מציינים עוד שורה של עובדות שדיוקן מוטל בספק. למשל, נטען כאילו בחוברת של פסטיבל קאן, הרי צג הסרט כמוצר איטלקי, אבל קיבל שרי-רותים מן המישלחת הישראלית. כאן צריך לציין שלפחות בכמה פירוטמים, כולל חור-ברת הפסטיבל, הנמצאים במערכת העור-לם הזה, מופיע קשר האורניום דווקא כי סרט ישראלי, לא שיש במה להתגאות.

שיטפון האינפורמציה האובייקטיבית ממשיך בכתבה שאיש לא העז להתום עליה, על מחלקת הדרכה של הטלוויזיה. בכתבה זו מערבבים שוב כל מיני עוב-דות נכונות ומדלגים על עובדות אחרות, כדי להציג את עוחד קוטלר ומוטי קיר-שנבאום כנבלים הגדולים, שמונעים את התפתחות היצירה המקומית, ואת העד-הרי במאים של הטלוויזיה, כחבר אנשים נאר-רים שמנעו השתלטות כוחות האופל. מי-קת הדרכה האומללה, ידע שהיא עלתה על שירטון ביגלל עניינים הרבה יותר-שלומיאליים מאשר התנגדות ועד הבמ-אים, ומי שמכיר את במאי הטלוויזיה, וסבור שכל אחד מהם מסוגל לקחת על עצמו הפקה דרמטית מלאה, כפי שהם דרשו, אינו צריך אלא להיזכר באותו-ניסיון-נפל שנקרא בזמנו תיאטרון ישראל, מרע בריוני, בהמשך, סקר על הקול-נוע הישראלי: "מיפנה או יחסי-ציבור", למען האמת, זה ניראה יותר כמישאל מאשר כמחקר, כשאנשים שונים תורמים

קבלת מודעות לכל העיתונים במחירי המערכת

פירסום אידיאל
אבן גבירול 110 תל-אביב
(פינת אנטוקולסקי)
מרע בריוני, בהמשך, סקר על הקול-נוע הישראלי: "מיפנה או יחסי-ציבור", למען האמת, זה ניראה יותר כמישאל מאשר כמחקר, כשאנשים שונים תורמים

פנם "מורלה"
קיים רק קפזוג אחד של מרזח תיזהרו מחיקויים.

"רובקס"
הגיע מאי הרש של הצלחות הנפלאות של "רובקס"